

9. april 2018

Sagsnr.
2018-0074477

Dokumentnr.
2018-0074477-10

Sagsbehandler
Kenneth Mollerup Sørensen

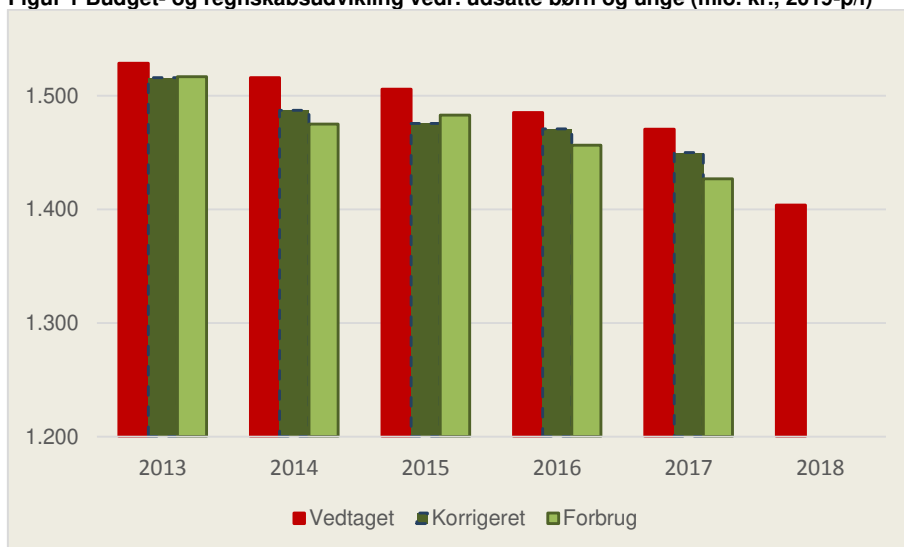
Bilag 8: Udsatte børn og unge

I indeværende notat gennemgås udviklingen i budget- og regnskab, såvel som aktivitet og enhedspriser på området for udsatte børn og unge med henblik på vurdering af sammenhængen mellem befolkningsudvikling og aktivitetsudviklingen på området. Tillige præsenteres en model for tildeling af midler på baggrund af befolkningsudviklingen.

Budget og regnskabsudvikling vedr. udsatte børn og unge

Budget- og regnskabsudviklingen for så vidt angår udsatte børn og unge har gennemgående været kendetegnet af en nedadgående tendens i perioden fra 2013 og frem, *jf. figur 1*.

Figur 1 Budget- og regnskabsudvikling vedr. udsatte børn og unge (mio. kr., 2019-p/l)

Kilde: Budget- og regnskaber for Københavns Kommune.

Note: Regnskabsresultatet for 2017 er korrigeret for fejlkonteringer.

Fra 2013 til 2017 er forbruget vedr. udsatte børn og unge faldet med 90 mio. kr., fra 1.517 mio. kr. i 2013 til 1.427 mio. kr. i 2017. Det er betydeligt mere end faldet i de vedtagne budgetter, der i samme periode kun har udvist et fald på 58 mio. kr. Mindreforbruget på området har været anvendt til at dække merforbrug på andre dele af Socialudvalgets ramme. Det bemærkes, at niveauet i vedtaget budget 2018 er nedjusteret med 67 mio. kr., *jf. figur 1*.

Det bemærkes, at der på børne- og ungeområdet har været en større omstilling fra omkostningstunge anbringelser til andre foranstaltninger.

Team Budget

Københavns Rådhus, Rådhuspladsen
|
1599 København V

EAN nummer
5798009800206

Ved læsning af tallene skal det tages i betragtning, at Socialforvaltningen i de enkelte år har skullet holde det samlede forbrug inden for det samlede budget. Det betyder, at det ikke ud fra regnskabet alene kan konstateres om udviklingen skyldes udvikling i befolkningen, i den faglige omstilling eller i økonomisk styring mhp. at få Socialforvaltningens samlede budget til at hænge sammen.

Udvikling i aktivitet og enhedspriser

Fra 2013 til 2016 er dækningsgraderne på flere områder vedr. udsatte børn og unge faldet. Dette gælder særligt på døgn- og dagbehandlingstilbud, hvor aktiviteten pr. 1.000 0-17-årige københavnere gennemsnitligt er faldet med 0,7 helårsperson pr. år i perioden. På socialpædagogiske opholdssteder og anbringelse i familiepleje er der også et fald i dækningsgraderne. For så vidt angår forebyggende foranstaltninger kan der omvendt konstateres en stigning i aktiviteten på 1 helårsperson pr. 1.000 0-17-årige københavnere, jf. tabel 1. Stigningen, der svarer til en årlig stigning i dækningsgraden på 6,4 pct., er i overensstemmelse med den socialfaglige omstilling på området, hvor tidlig forebyggende indsatser prioriteres fremfor dyre anbringelser.

Tabel 1 Aktiviteter på anbringelser og forebyggende foranstaltninger til udsatte børn og unge(helårspersoner) pr. 1.000 0-17-årige

	2013	2014	2015	2016	2017	Gns. vækst pr. år
Socialpædagogiske opholdssteder	0,7	0,5	0,4	0,4	-	-0,1
Døgn- og dagbehandlingstilbud	4,6	4,0	2,4	2,5	-	-0,7
Anbringelse i familiepleje	3,9	3,8	3,7	3,5	-	-0,1
Forebyggende foranstaltninger	-	15,2	16,5	17,7	18,3	1,0

Selvom der isoleret set har været en stigning i enhedsprisen til anbringelser i plejefamilier, er der samlet set et fald i enhedspriserne på området på gennemsnitlig 24,6 t.kr. pr. år, jf. tabel 2.

Tabel 2 Enhedspriser på anbringelser og forebyggende foranstaltninger til udsatte børn og unge

1.000 kr. / 2019-p/l	2013	2014	2015	2016	2017	Gns. vækst pr. år
Socialpædagogiske opholdssteder	864	759	750	755	-	-36,3
Døgn- og dagbehandlingstilbud	860	619	816	724	-	-45,5
Anbringelse i familiepleje	496	549	558	553	-	19,0
Anbringelser i alt (vægtet efter aktivitet)	706	595	667	633	-	-24,6
Forebyggende foranstaltninger	-	103	107	104	100	-0,9

Selvom stigende aktivitet ved forebyggende foranstaltninger til udsatte børn og unge medfører en højere dækningsgrad, indebærer

omstillingen fra dyre anbringelser til forebyggende foranstaltninger totalt set et fald i enhedsprisen pr. barn eller ung med en foranstaltning på området for udsatte børn og unge. Herunder fordi forebyggende foranstaltninger har en lavere enhedspris end anbringelser, *jf. tabel 2*.

Omstillingen indebærer en større fleksibilitet i anvendelsen af den faglige indsatsstrappe, og et øget fokus på støtte i form af forebyggende indsatser som alternativ til anbringelser. I perioden 2014-2017 er længden på døgninstitutionsanbringelser faldet fra gennemsnitligt 1.005 døgn til 619 døgn. Ligesom der i samme periode er sket et gennemsnitligt fald på 5,5 pct. årligt i antal anbringelsessager pr. helårsbarn. Der kan alt andet lige forventes at være en nedre grænse for antallet af anbringelser. Det betyder, at faldet i antal anbringelser vil stagnere over tid, og at omstillingen på et tidspunkt ikke vil give yderligere omkostningsreduktioner.

Københavns Kommune har generelt oplevet den socioøkonomisk forbedring har indflydelse på området udsatte børn og unge. Dog ses aktuelt en stigning i antallet af børn, der vokser op i fattige familier i København. Tillige er der de senere år sket en stigning i antallet af underretninger, herunder underretninger, som medfører en social foranstaltning.

I overvejelserne om, hvorvidt der er grundlag for en demografiregulering af området udsatte børn og unge, bør det imidlertid indgå, at der er modsatrettede udviklinger i områdets forbrug og befolkningsudviklingen for 0-17-årige københavnere, *jf. figur 2*.

Figur 2 Udgifter til udsatte børn og unge og udvikling i 0-17-årige 2013 til 2017 (2013=100)

Demografiregulering af udsatte børn og unge

Økonomiforvaltningen og Socialforvaltningen vurderer for nuværende, at der ikke er sammenhæng mellem

befolkningsudviklingen og udgiftsudviklingen på det samlede område for udsatte børn og unge.

Såfremt området for udsatte børn og unge tildeles midler på baggrund af befolkningsudviklingen, kan en model for demografireguleringen tildele midler efter udviklingen i antallet af 0-17-årige i kommunen. Demografiregulering af området vedr. udsatte børn og unge uden korrektion for socioøkonomi vil således være baseret på den nuværende demografimodel for borgere med handicap- og hjemmepleje.

Ændringen i målgruppen ganges med en enhedspris, en kompensationsgrad, samt en dækningsgrad, der opdateres årligt på baggrund af nyeste politiske beslutninger og aktivitetsdata. Befolkningsudviklingen vægtes 100 pct. Ydelser der indgår i beregningen af en model for demografiregulering vedr. udsatte børn og unge er angivet jf. tabel 5.

Tabel 5: Datagrundlag for beregningen af en demografimodel vedr. udsatte børn og unge

	Mål- gruppe	Enhedspris i budget 2018	Mængde i budget 2018	Dæknings- grad 2018	Kompen- sations- grad 2018
Ydelse	(alder)	(kr.)	(helårspers.)	(pct.)	(pct.)
Forbyggende foranstaltninger	0-17	83.195	3.608	3,31	100
Dagbehandling	0-17	224.048	544	0,50	100
Døgninstitutioner	0-17	1.036.270	158	0,15	100
Opholdssteder	0-17	924.500	13	0,01	100
Familiepleje	0-17	591.882	298	0,27	100
Netværkspleje	0-17	119.196	130	0,12	100
Øvrige døgnophold	0-17	277.470	31	0,03	100
Sikrede pladser	0-17	1.449.868	10	0,01	100

De økonomiske konsekvenser ved beregningen fremgår af tabel 6.

Tabel 6: Økonomiske konsekvenser demografimodel for udsatte børn og unge

<i>mio. kr. / 2018-pl</i>	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025
Udsatte børn og unge	13,5	14,3	15,0	15,2	15,3	14,5	13,3

Som det fremgår af tabel 6 vil de økonomiske konsekvenser ved en demografimodel for udsatte børn og unge uden socioøkonomisk korrektion beløbe sig til en merudgift i størrelsesordenen 13-16 mio. kr. årligt. De akkumulerede udgifter ved modellen er 142 mio. kr. i perioden 2019-2022.

Såfremt der indføres en demografimodel, vil Socialforvaltningen anvende de yderligere midler til i videst mulige omfang at bevare det aktuelle serviceniveau, inkl. i forhold til foranstaltninger der tilbydes i

forbindelse med de øgede antal underretninger, herunder fortsat at sikre udvikling og udmøntning af den faglige omstilling fra anbringende til forebyggende foranstaltninger samt sikre håndtering af stigning i underretninger. Såfremt der gives demografiregulering uden et tilsvarende demografisk pres på omkostningerne, vil det vil være muligt at udvikle på de foranstaltninger, der tilbydes, og øge effekten af disse. Den konkrete udmøntningssag vil blive forelagt Socialudvalget.

Socioøkonomi

I 2015 fik Københavns Kommune gennemført en analyse af udviklingen i det socioøkonomiske udgiftsbehov på området for udsatte børn og unge af det daværende KORA (nu VIVE). På baggrund af en omfattende registeranalyse for kommunerne generelt, viste analysen, at der er en stærk sammenhæng mellem positiv socioøkonomisk udvikling og udgiftsbehovet på området for udsatte på og unge, samt sandsynligheden for, at 0-17-årige københavnere modtager sociale foranstaltninger faldt markant i perioden 2009-2013.

Socialforvaltningen og Økonomiforvaltningen vil i 2018 opdatere denne analyse i samarbejde med VIVE. Resultatet ventes færdig i efteråret 2018 og afrapporteres i IC2020.